

koma sér saman um kosningu 3ja aðalmanna og jafnmargra til vara í yfirkjörstjórn og verði ráðuneytinu tilkynnt um kosninguna að henni lokinni.

Formleg sameining þessara sveitarfélaga skal taka gildi 1. október 1992.

Nafn hins nýja sveitarfélags verður auglýst sérstaklega.

Félagsmálaráðuneytið, 17. júlí 1992.

Jóhanna Sigurðardóttir.

Húnbogi Þorsteinsson.

REGLUGERÐ

**um veiðar í atvinnuskyni fiskveiðiárið 1. september 1992
til 31. ágúst 1993.**

Veiðileyfi í atvinnuskyni.

1. gr.

Við veitingu veiðileyfa í atvinnuskyni á fiskveiðiárinu 1. september 1992 til 31. ágúst 1993 koma aðeins til greina þau skip sem veiðileyfi fengu samkvæmt 5. gr. 1. nr. 38/1990 um stjórn fiskveiða.

Hverfi skip, sem veiðileyfi hefur fengið samkvæmt 5. gr. laga nr. 38/1990, varanlega úr rekstri má veita nýju eða nýkeyptu sambærilegu skipi veiðileyfi í þess stað.

Heildaraflí.

2. gr.

Fyrir fiskveiðiárið 1. september 1992 til 31. ágúst 1993 skal heildaraflí og úthlutað aflamark að teknu tilliti til áætlaðs línuafla í nóvember, desember, janúar og febrúar úr botnfisktegundum vera sem hér segir:

	Heildaraflí (lestir)	Utan aflamarks		Úthlutað aflamark (lestir)
		Línuaflí (lestir)	Hagræðingar- sjóður (lestir)	
1. Þorskur	205 000	15 000	7 400	182 600
2. Ýsa	65 000	2 000	2 300	60 700
3. Ufsi	92 000	–	3 300	88 700
4. Karfi	104 000	–	3 700	100 300
5. Grálúða	30 000	–	1 100	28 900
6. Skarkolí	13 000	–	500	12 500

Aflí samkvæmt ofanskráðu miðast við óslægðan fisk með haus.

Aflamark einstakra skipa skal miða við slægðan fisk með haus í öðrum tegundum en karfa.

3. gr.

Á tímabilinu 1. september 1992 til 31. ágúst 1993 skal heildaraflí fyrir neðangreindar tegundir vera sem hér segir:

		Heildaraflí (lestir)
1. Sild		110 000
2. Úthafsækja		40 000
3. Humar		2 400
4. Innfjarðarækja samtals		7 300
þ.a. Eldey	800 lestir	
þ.a. Arnarfjörður	600 lestir	
þ.a. Ísafjarðardjúp	2 500 lestir	
þ.a. Húnaflói	2 000 lestir	
þ.a. Skagafjörður	600 lestir	
þ.a. Skjálfandaflói	300 lestir	
þ.a. Öxarfjörður	500 lestir	
5. Hörpudiskur samtals		11 300
þ.a. Breiðafjörður	8 500 lestir	
þ.a. Arnarfjörður	400 lestir	
þ.a. Ísafjarðardjúp	600 lestir	
þ.a. Húnaflói	1 800 lestir	

Veiðitímabil síldar er frá og með 1. september 1992 til og með 1. mars 1993. Veiðitímabil úthafsækju er fiskveiðiárið. Veiðitímabil innfjarðarækju er frá og með 1. október 1992 til og með 1. maí 1993 á öllum svæðum öðrum en Eldeyjarsvæðinu en þar er veiðitímabil frá og með 1. maí 1993 til og með 31. ágúst 1993. Veiðitímabil humars er frá og með 21. maí 1993 til og með 15. ágúst 1993.

Veiðitímabil annarra tegunda verður ákveðið sérstaklega með reglugerð, ennfremur heildaraflí af loðnu.

4. gr.

Til úthafsækju telst veiði á rækju sem veidd er utan viðmiðunarlínu, sbr. l. nr. 81/1976, að undanskildu svæði við Eldey, sem að sunnan markast af línu, sem dregin er réttvísandi 245° frá Reykjanesaukavita. Að vestan markast svæðið af 23°40'V og að norðan af 64°05'N.

Veiðar á úthafsækju á Dohrnbanka vestan 26°V teljast ekki til heildarafla eða aflamarks af úthafsækju enda staðfesti skipstjóri nákvæmlega í afladagbók og aflaskýrslu hversu mikill aflí sé fenginn vestan 26°V. Rangar eða villandi upplýsingar leiða til þess að allur rækjuafli skipsins reiknast til aflamarks í úthafsækju.

5. gr.

Veiðiheimildum á þeim tegundum sem heildaraflí er takmarkaður af skv. 2. og 3. gr. skal skipt milli einstakra skipa.

Aflamark hvers skips af hverri einstakri tegund ræðst annars vegar af aflahlutdeild skipsins af viðkomandi tegund en hins vegar af úthlutaðu heildaraflamarki tegundarinnar skv. 2. og 3. gr.

Aflahlutdeild hvers skips skal vera sú sama sem úthlutað var fyrir fiskveiðiárið 1. september 1991 til 31. ágúst 1992 að teknu tilliti til breytinga er leiða af flutningi á aflahlutdeild milli einstakra skipa.

6. gr.

Bátum, sem valið hafa leyfi til línu- og handfæraveiða er óheimilt að stunda veiðar frá 1. desember 1992 til 31. janúar 1993, frá 3. apríl til 12. apríl 1993 og frá 27. júlí til 6. ágúst 1993, að báðum dögum meðtöldum.

Hafi bátur fengið leyfi með aflahlutdeild er óheimilt að úthluta slíkum bát síðar leyfi til línu- og handfæraveiða. Jafnframt er óheimilt að flytja til slíks báts veiðileyfi til línu- og handfæraveiða, frá öðrum báti, jafnvel þótt sá bátur hafi verið tekinn úr rekstri og teljist sambærilegur að öðru leyti. Aðeins er heimilt að víkja frá ákvæðum 2. mál. þessara mgr. ef bátur sem fengið hefur leyfi til línu- og handfæraveiða hafi verið dæmdur óbætandi vegna sjóttjóns og tekinn af skipaskrá. Aðeins er heimilt að færa veiðileyfi slíks tjónabáts á jafnstóran eða minni bát sem áður hefur fengið leyfi með aflahlutdeild.

Ekki er heimilt að veita nýjum eða nýkeyptum báti er kemur í stað báts sem fengið hefur leyfi til línu- og handfæraveiða veiðileyfi í atvinnuskyni sé nýji báturinn 6 brúttótonn eða stærri.

7. gr.

Reynist heildaraflahlutdeild báta sem veiðileyfi hafa samkvæmt 6. gr. hafa vaxið meira en sem nemur 25% af meðaltali á árunum 1991–1993 miðað við þá hlutdeild sem þeir áttu kost á árið 1991 skal þeim ákvörðuð aflahlutdeild frá og með upphafi þess fiskveiðiárs er hefst 1. september 1994. Aflahlutdeild einstakra báta skal ákvarðast miðað við aflareynslu þeirra á tímabilinu 1. janúar 1991 til 31. desember 1993. Heildaraflahlutdeild þessara báta í upphafi fiskveiðiárs 1. september 1994 skal þá aldrei vera hærri en samanlögð hlutdeild sem þessir bátar áttu kost á 1. janúar 1991 miðað við heilt ár.

8. gr.

Pegar umreikna skal óslægðan fisk í slægðan skal margfalda magn þorsks, ýsu og ufsa með 0,8, en grálúðu og skarkola með 0,92.

Pegar umreikna skal slægðan fisk í óslægðan skal margfalda magn þorsks, ýsu og ufsa með 1,25, en grálúðu og skarkola með 1,09.

Ráðuneytið skal ákveða reiknistuðla til útreikninga á afla skipa sem vinna eigin afla um borð. Má við þá ákvörðun miða við aflanýtingu hvers einstaks skips og meðal aflanýtingu ákveðins flokks skipa.

Við línuveiðar í nóvember, desember, janúar og febrúar reiknast 50% aflans ekki til aflamarks fiskiskipa.

Þorskur og ufsi styttri en 50 cm að lengd, ýsa styttri en 45 cm og karfi innan við 500 grömm að þyngd telst ekki að tveimur þriðju hlutum með til aflamarks fiskiskips, enda fari fiskur undir þessum lágmarksmörkum ekki yfir 10% af afla þessara fisktegunda í veiðiferð og fyrir liggja staðfesting frá matsmönnum eða vigtarmönnum um magn einstakra tegunda samkvæmt reglum er ráðuneytið setur. Þetta gildir ekki um afla sem frystur er um borð í veiðiskipi nema um heilfrystan fisk sé að ræða. Allur fiskur sem veiddur er á handfæri telst þó til aflamarks.

Allan afla af botnfisktegundum sem sæta ákvæðum um leyfilegan heildarafla, sbr. 2. gr., og fluttur er óunninn á erlendan markað skal reikna með álagi til aflamarks. Skal álagið vera 20% á þorsk og ýsu, 15% á ufsa, karfa og grálúðu en 10% á skarkola.

9. gr.

Pegar meta skal til hvaða fiskveiðitímabils tiltekinn afli telst skal miða við hvenær afla er landað hér á landi. Þannig telst afli sem landað er 1. september 1992 eða síðar til fiskveiðiársins 1. september 1992 til 31. ágúst 1993 enda þótt veiðiferð hefjist fyrir upphaf þess fiskveiðiárs. Á sama hátt telst afli sem landað er 1. september 1993 eða síðar til fiskveiðiárs er hefst þann dag enda þótt veiðiferð hefjist fyrr.

Sigli skip með eigin afla á erlendan markað, skal afli teljast til þess fiskveiðiárs, þá er skipið sannarlega hættir veiðum fyrir siglingu.

Framsal og sameining veiðiheimilda.

10. gr.

Flutning á aflaheimildum samkvæmt 11. og 12. gr. laga nr. 38/1990 skal tilkynna ráðuneytinu skriflega fyrir fram. Þinglýstur eigandi þess skips, sem aflaheimildir eru fluttar frá, skal undirrita beiðni um flutning. Við varanlegan flutning á aflahlutdeild samkvæmt 11. gr. laga nr. 38/1990 skal leggja fram veðbókarvottorð þess skips sem flutt er frá, ásamt samþykki þeirra aðila, sem veð áttu í skipinu 1. janúar 1991. Flutningur aflahlutdeildar öðlast ekki gildi fyrr en staðfesting ráðuneytisins liggur fyrir.

Óheimilt er að framselja þann hluta aflahlutdeildar skips, sem rekja má til uppbóta samkvæmt ákvæði I til bráðabirgða í l. nr. 38/1990. Sama á við um meðal aflahlutdeild samkvæmt 5. mgr. ákvæðis II til bráðabirgða í l. nr. 38/1990.

Séu veiðiheimildir skips, sem uppbætur hafa fengið, sameinaðar varanlega aflahlutdeild annars skips falla uppbætur niður nema fyrir liggi yfirlýsing þinglýsts eiganda um að skipið verði tekið af skipaskrá og réttur til endurnýjunar þess falli niður. Sama á við um meðal aflahlutdeild.

Veiði fiskiskip minna en 25% af samanlögðu aflamarki sínu í þorskígildum talið tvö fiskveiðiár í röð fellur aflahlutdeild þess niður.

Við mat á því hvernig veiðiheimildir eru nýttar, sbr. 4. mgr. 12. gr. 1. nr. 38/1990 skulu verðmætastuðlar fyrir fiskveiðiárið 1. september 1992 til 31. ágúst 1993 vera eftirfarandi: Þorskur 1.00, ýsa 1.15, ufsi 0.54, karfi 0.41, grálúða 0.70, skarkoli 0.72, loðna 0.05, síld 0.09, humar (slitinn) 11.70, rækja 0.95 og hörpudiskur 0.39. Ofangreindir verðmætastuðlar gilda einnig varðandi færslu milli tegunda, sbr. 10. gr. laga nr. 38/1990 eftir því sem við á. Jafnframt skulu þeir hafðir til hliðsjónar við mat á því hvort um jöfn skipti sé að ræða, sbr. 1. mgr. 12. gr. laga nr. 38/1990.

Endurnýjun fiskiskipa.

11. gr.

Fyrir þilfarsskip úrskurðar Fiskistofa hvort um sambærileg skip sé að ræða samkvæmt 2. mgr. 1. gr. þessarar reglugerðar. Við mat á því skal leggja til grundvallar rúmtölu skipa sem er margfeldi eftirgreindra hönnunarmála:

1. Lóðlínulengdar, sem er lárétt fjarlægð milli aftari lóðlínu, sem er lóðrétt lína er gengur í gegnum stýrisás og fremri lóðlínu, sem er lóðrétt lína er gengur í gegnum skurðpunkt stefnis og hönnunarvatnslínu.
2. Mótaðrar breiddar, sem er mesta breidd á miðbandi. Þversnið skipsgrindar, sem tekið er mitt á milli lóðlína, nefnist miðband.
3. Mótaðrar dýptar, að neðra þilfari, sem er lóðrétt fjarlægð frá neðra punkti miðbands við kjöl að efri brún þilfarsbita við byrðing.

Fyrir opna vélbáta ákvarðast rúmtala sem $4,3 \times$ brúttótonn, þar sem brúttótonntala er fundin samkvæmt 5. gr. reglugerðar nr. 433, 17. ágúst 1990, um mælingar skipa undir 24 metrum að lengd.

12. gr.

Rúmtala nýs skips má ekki vera hærri en rúmtala þess skips sem hverfur úr rekstri.

13. gr.

Við útreikning samkvæmt 11. gr. skal byggt á gögnum tæknideildar Fiskifélags Íslands og Fiskveiðasjóðs Íslands.

Heimilt er að meta það sérstaklega, ef lögun skipsins er ekki hefðbundin. Sama gildir þegar það er miklum vandkvæðum bundið að finna hönnunarmál samkvæmt 11. gr.

14. gr.

Eigi reglur 11.–13. gr. ekki við vegna þess að nýtt eða nýkeypt skip er annarrar gerðar en það skip er hverfur úr rekstri, skal meta afkastagetu og aflamöguleika skipsins sérstaklega.

15. gr.

Heimilt er með samþykki Fiskistofu að taka allt að þrjú skip úr rekstri fyrir eitt nýtt. Leyfileg rúmtala nýja skipsins skal þá miðast við samtölu rúmtalna þeirra skipa er hverfa úr rekstri.

Heimild 1. mgr. skal því aðeins beitt að eitt hinna úreltu skipa sé uppistaða úreldingarinnar þannig að rúmtala þess sé a.m.k. 70% af rúmtölu nýja skipsins. Frá þessu má þá víkja ef úr rekstri eru tekin tvö eða þrjú skip enda megi ætla að sóknargeta aukist ekki við skiptin.

16. gr.

Séu heimildir 12.–15. gr. til stækkunar vegna endurnýjunar skips ekki fullnýttar fellur það sem umfram er niður.

17. gr.

Aðeins er heimilt að veita nýju eða nýkeyptu skipi veiðiheimildir samkvæmt 1. gr. í stað skips er hverfur úr rekstri, að skip það sem hverfur úr rekstri hafi verið strikað af skipaskrá Siglingamálastofnunar ríkisins. Fiskistofu er þó heimilt að veita allt að þriggja mánaða frest til þess að taka skip af skipaskrá enda verði skipið tekið úr notkun eigi síðar en hið nýja skip hefur veiðar.

18. gr.

Við yfirfærslu veiðiréttinda milli skipa skal nýju skipi í eigu sama aðila úthlutað sömu veiðiréttindum, sem eldra skipið hefði fengið, enda fullnægi skipið þeim skilyrðum, sem sett eru fyrir úthlutun þeirra veiðiréttinda.

19. gr.

Óheimilt er án sérstaks leyfis Fiskistofu að breyta nýjum eða nýkeyptum skipum, sem veiðileyfi hafa fengið í fyrsta sinn eftir 1. janúar 1986, þannig að rúmmál þeirra vaxi sbr. 11. gr.

Ýmis ákvæði.

20. gr.

Skylt er að hirða og koma með að landi allan afla, sem markaður er fyrir. Þó skal sleppa lifandi þorski og ufsa styttri en 50 cm að lengd og ýsu styttri en 45 cm sem fæst á handfæri.

21. gr.

Skylt er að hirða alla rækju, sem fæst í rækjuvörpu. Skipstjóra er óheimilt að stunda rækjuveiðar á veiðisvæði þar sem rækja er það smá að fleiri en 300 stykki eru í hverju kg.

22. gr.

Skipstjóra er skylt að halda fiski um borð í veiðiskipum aðgreindum eftir tegundum. Verði slíkri aðgreiningu ekki komið við vegna smæðar fiskiskips skal afli aðgreindur eftir tegundum við löndun. Ennfremur er skylt að láta vigta afla samkvæmt ákvæðum reglugerðar nr. 489/1990 um vigtun sjávarafla.

23. gr.

Útgerðum skipa er skylt að senda Fiskistofu skriflegar upplýsingar fyrir hverja þrjá mánuði um afla á eyðublöðum sem Fiskistofa leggur til. Þá er skipstjórum fiskiskipa skylt að halda sérstakar afladagbækur sem Hafrannsóknarstofnun leggur til samkvæmt nánari reglum þar um og skal upplýsingum skilað mánaðarlega til stofnunarinnar. Vanskil á skýrslum samkvæmt þessari málsgrein varða leyfissviptingu án frekari viðvörunar. Sama gildir verði aðili uppvís að undanskoti afla.

Kaupendum afla er skylt að skila til Fiskistofu skýrslum um mótttekinn afla í því formi sem Fiskistofa ákveður.

24. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum samkvæmt ákvæðum IV. kafla laga nr. 38, 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Um gjald vegna ólögmæts sjávarafla skal beita ákvæðum l. nr. 37, 27. maí 1992.

25. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt ákvæðum laga nr. 38, 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða með síðari breytingum, öðlast gildi 1. september 1992. Jafnframt er felld úr gildi reglugerð nr. 367, 30. júlí 1991 um veiðar í atvinnuskyni, fiskveiðiárið 1. september 1991 til 31. ágúst 1992 ásamt síðari breytingum.

Sjávarútvegsráðuneytið, 28. júlí 1992.

Þorsteinn Pálsson.

Árni Kolbeinsson.